

Z P R Á V Y

SPOLEČNOSTI PRO VĚDY A UMĚNÍ
CZECHOSLOVAK SOCIETY OF ARTS
AND SCIENCES IN AMERICA, INC.

SVU

ROČNÍK VIII.

BŘEZEN-DUBEN 1966

ČÍSLO 3.-4.

TŘETÍ SJEZD SVU

ANTHONY L. VANEK, referent pro přednášky 3. sjezdu

Třetí vědecký a umělecký sjezd SVU se bude konat od pátku 2. září do neděle 4. září t.r. ve Ferris Booth Hall na Kolumbijské universitě v New Yorku.

Sobota a neděle budou věnovány vědeckým zasedáním. Podobně jako na 2. sjezdu budou přednášky rozděleny podle oborů do 14 sekcí. Bude se přednášet ve třech sálech současně, při čemž bude dbáno toho, aby nikdy neprobíhaly přednášky sekcí podobného zaměření. Ačkoliv 3. sjezd nemá celkové tématické zaměření jako měly první dva sjezdy, přednášky se budou věsměs zabývat československou nebo slovanskou tematikou. Tentativní rozvržení sekcí je toto: rané slovanské dějiny a civilizace, moderní československé dějiny, politická věda, národohospodářství, literatura, lingvistika, slávitika, krásné umění (zahrnující výtvarné umění a muzikologii), filosofie a historie přírodních věd.

Vědecké přednášky budou doplňovat tři symposia, která se budou zabývat otázkami týkajícími se Třetí Republiky (1945-1948), českou reformací a československo-polskými vztahy. Tato poslední sekce je organizována v spolupráci s Polským ústavem pro vědy a umění v Americe, (Polish Institute of Arts and Sciences in America) a její uskutečnění je především zásluhou prof. Jiřího Kolaj, předsedy komise pro spolupráci s organizacemi jiných slovanských národů.

Velký úspěch sekce Češi a Slováci v zahraničí na 1. sjezdu SVU a rostoucí zájem nejen členstva, ale i americké veřejnosti o Českoslováky v zahraničí byl podnětem k opětovnému zařazení této sekce do rámce 3. sjezdu. Jednou z přednášek bude referát členky SVU sl. Carol Sheldonové, který se bude zabývat výsledky odpovědí na dotazník zasláný členstvu SVU minulý podzim.

Doposud se přihlásilo přes 120 přednášejících; z nich 2 žijí v Austrálii, 12 v Evropě, 10 v Kanadě a ostatní ve Spojených státech. Mezi přednášejícími je 24 osob, jež nejsou slovanského původu. Přednášky budou v jazyce českém, slovenském, anglickém, francouzském a německém, podle toho, v jakém jazyce si přednášející přeje přednášet.

Vysoká vědecká hodnota přednášek, které byly doposud přihlášeny, slibuje, že Třetí vědecký a umělecký sjezd SVU se při nejmenším vyrovná předcházejícím sjezdům co do vědecké úrovně a rozmanitosti témat.

Všichni, kdož se přihlásili k přednáškám nebo ještě se přihlásí, se velmi naléhavě žádají, pokud tak dosud ne učinili, aby nejpozději do konce května t.r. zaslali referentovi pro přednášky obsah (abstrakt) své přednášky (maximálně 200 slov). Abstrakta mají být v té řeči, v jaké přednáška bude proslovena, pokud autor si nepřije jinak. Abstrakta, která referentovi nedojdou do

NAŠI JUBILANTI

LECOQUE - 75. Význačný akademický malíř, člen SVU, Mistr Alois Kohout-Lecoque se dožil v plně pracovní a umělecké svěžesti svých 75. narozenin 21. března t.r. v Los Angeles v Kalifornii. Alois Kohout je náš český malíř, i když francouzští kritičtí umění a francouzští malíři pokládají Lecoquea za "svého". Třebaže Lecoque absolvoval Julian Academy, třebaže byl oblíbeným žákem slavného Emila Bernarda, třebaže byl důvěrným přítelem Renoirovým a třebaže měl v Paříži celou řadu výstav, jako na př. již v roce 1925 v Galerie Andree a loni v Galerie Agora - a co jich bylo mezitím - Kohout srdcem zůstal Čechoslovákem a především milovníkem své rodné Prahy. Nebylo jediné výstavy Lecoqueovy, aby na ni Kohout nevystavoval obrazy Prahy. Lecoque však není jen malířem, jak o tom svědčí jeho literární dílo "Renoir, mon ami", které vyšlo v Paříži a jehož anglický překlad se připravuje.

JÍŘÍ HLUBŮČEK - 60. V Torontu v Kanadě oslavil 13. března t.r. své šedesáté narozeniny československý exulant, spoluzakladatel kanadského týdeníku Naše Hlasy, člen SVU, obětavý pracovník exulantského i krajan-ského života v Kanadě, pan Jiří Hlubůček. Zatím co jeho dnešní obětavá práce je všeobecně známa a oceňována, není pravděpodobně každému známo, že náš jubilant byl jedním z hrstky odvážlivců, kteří v Praze 5. května 1945, kdy se střílelo a bojovalo na barikádách, vydali první číslo svobod-

ných novin "DNES", které měly podtitul "demokratický list", jak na to vzpomíná jiný člen SVU, Václav Majer ve své vzpomínce k šedesátinám J. Hlubůčka. Tehdy po 18 číslech časopisu DNES se podařilo komunistům znemožnit jeho vycházení "poruchou tiskárenských strojů". Jiří Hlubůček však dnes ve svobodné Kanadě pokračuje v boji proti komunismu. DNES byl vystřídán NAŠIMI HLASY a my přeje-
me jubilantovi i krajan-ské veřejnosti, aby ještě dlouho zůstal hybnou pákou tohoto významného krajan-ského týdeníku.

FELIX MIKULA - 60. Prof. Felix Mikula oslavil své 60. narozeniny 27. března t.r. ve světoznámém poutním místě, ve francouzských Lurdech, Rodem ze slovenské Viesky, absolvoval gymnasium v Trnavě, doktorátu teologie dosáhl v Innsbrucku; stal se profesorem dogmatiky na Karlově univerzitě v Praze. Když němečtí nacisté uzavřeli české vysoké školy, dr. Mikula se stal správcem seminárního kostela v Dejvicích. Jakž takž přečkal nacistickou tyranii - tyranie komunistická ho vyhnala do exilu. Rev. Mikula se ocitá v Paříži - odjíždí přes moře do Spojených států, aby se po několika letech opět vrátil do Evropy, kde v přítomné době působí v Radiu Svobodná Evropa. A snad můžeme našim čtenářům už dnes prozradit, že nám prof. Mikula nedávným dopisem přislíbil státi se pravidelným evropským dopisovatelem ZPRÁV SVU.

Všem našim jubilantům přejeme ze srdce to nejlepší.

konce května t.r. bohužel nebudou moci být zařazena do tištěného vydání Abstrakt přednášek.

A závěrem žádám všechny přednášející a případně nové zájemce, aby

veškeru korespondenci týkající se přednášek na Třetím sjezdu zasílali nyní přímo na mou adresu (Anthony L. Vanek, 1810 Garden Hills Drive, Champaign, Illinois, 61820, USA).

NÁŠ KULTURNÍ PŘÍNOS:

VĀCLAV HĻAVATÝ, první předseda a spoluzakladatel SVU, profesor matematiky na universitě v Bloomingtonu ve státu Indiana a stálý poradce amerického letectva, byl pozván na příští akademický rok přednášet v Santiago de Chile. V nedávné době se prof. Hlavatý podrobil těžké operaci žlučníku a žaludku, a po zotavení v sanatoriu mu byl odstraněn operativně šedý oční zákal. Členové SVU přejí profesorovi Hlavatému rychlé a dokonalé uzdravení.

RAFAEL KUBELÍK, místopředseda SVU, přerušil svou jednoroční dovolenou ve Švýcarsku a přiletěl na krátkou dobu do Spojených států, kam byl pozván jako hostující dirigent Filadelfskou filharmonií, která je považována za jeden z nejlepších amerických orchestrů ve Spojených státech. Dirigoval s úspěchem dva koncerty ve Filadelfii a dva v Baltimore. Počátkem ledna příštího roku bude jako host dirigovat deset koncertů Bostonské filharmonie, nesporně nejlepšího orchestrálního tělesa v Americe. Po té bude dirigovat dva koncerty v Chicagu s filharmonickým orchestrem, jehož byl před léty pět roků šéfem. Nyní se ještě jedná o to, aby dirigoval několik koncertů v New Yorku.

JOSEF KORBEL, ředitel Social Science Foundation a profesor mezinárodních vztahů na denverské universitě byl jmenován děkanem Graduate School of International Studies. Jeho kniha **Danger in Kashmir** vyjde v krátké době v doplněném novém vydání. Jeho jiné knihy, **Poland between East and West**, a **Communist Subversion of Czechoslovakia**, vyšly nedávno v laciném vydání (paperback). Kniha o Československu byla vydána také ve španělském a japonském překladu. Jeho první práce,

Tito's Communism, je rozebrána. Profesorem Korbel nyní pracuje na kapitole o dějinách podzemního hnutí v Československu za druhé světové války.

RUDOLF FIRKUŠNÝ se vrátil v polovině února z velmi úspěšné cesty po Evropě. Během jednoho měsíce uspořádal koncerty v Anglii, Belgii, Francii, Západním Německu a v Řecku. Po návratu do Spojených států vystoupil jako sólista se symfonickým orchestrem v Hartfordu, Conn. a při koncertu clevelandského symfonického orchestru v New Yorku. Jeho příští zájezd na západní pobřeží Severní Ameriky bude zahrnovat koncerty od Seattlu až po Mexiko City, odkud pojedje na další koncerty na Floridu. Jeho příští umělecká cesta jej povede opět do Evropy; tentokrát do Anglie, Západního Německa a Finska a to již v květnu tohoto roku. J.K.

WALTER REDISCH, profesor newyorské university, vedle své učitelské činnosti se věnuje především výzkumu důležitosti kapilárních cév pro krevní oběh i pro diagnostiku cévních chorob a poruch krevního oběhu. V březnu letošního roku přednášel dr. Redisch o svých výzkumech na vědeckém sjezdu ve Filadelfii na universitě státu Pennsylvania a v dubnu na vědeckém sjezdu v Atlantic City (New Jersey). Na srpen byl prof. Redisch pozván opět do Prahy, aby tam na lékařském Symposiu přednášel o svých výzkumech v oboru mikrocirkulace krve.

VLADIMÍR KRAJINA, profesor ekologie na kanadské universitě ve Vancouveru, byl zvolen členem komise, která v tomto městě plánuje založení velké botanické zahrady. V květnu tohoto roku se koná ve Vancouveru vědecký sjezd botaniků, na němž dr. Krajina bude mít zahajovací přednášku. Počátkem června odjede profesor Krajina

na Havajské ostrovy, kde byl místní vládou pověřen vypracovat botanickou a ekonomickou mapu těchto ostrovů. V srpnu se koná v Japonsku Mezinárodní botanický kongres, na němž bude dr. Krajina oficiálně zastupovat Kanadu a bude mít několik vědeckých přednášek.

FRANTIŠEK MUNK, spoluzakladatel a první generální tajemník Pražských Vzorkových Veletrhů, opustil po jednadvacetiletém profesování Reedovu kolej v Portlandu ve státu Oregon, kde byl řádným profesorem politických věd a mezinárodních vztahů. Nevzdal se však vysokoškolské dráhy a přijal místo profesora na Portlandské státní koleji. Tato kolej zřídila hned při svém založení Ústav pro studium Střední Evropy, a nabídla dr. Munkovi kromě profesury, aby se stal místoředitelem tohoto Ústavu. Nyní dr. Munk pracuje na tom, aby bylo založeno studijní Středisko v Jugoslávii, a to při universitě v Záhřebu. Profesor Munk plánuje letos v létě navštívit Jugoslávii, aby tam dojednal podrobnosti. Jak už jsme referovali, napsal dr. Munk velkou studii, vydanou Princetonskou universitou, a nazvanou "Evropské dilema". Autor se v ní zabývá hlavně sjednocením Evropy a problémy Severoatlantického obranného paktu. Jak se dovídáme, vychází nyní tato kniha ve Španělském překladu v Barceloně.

JAN ZACH, mimořádný profesor sochařství na universitě státu Oregon, byl jmenován řádným profesorem této university. Minulý rok ztrávil prof. Zach v Mexiku, kde studoval primitivní sochařství praobyvatel Mexika, především Mayů a Olmeků, kteří podle nejnovějších vykopávek byli vynikajícími sochaři. Prof. Zach za svého pobytu v Mexiku uspořádal s velkým

úspěchem výstavu svých sochařských prací, vesměs tepaných z kovu, a výstavu svých kreseb v městě San Miguel, jež má pověst města umělců. Po návratu do Spojených států docílil prof. Zach dalšího vynikajícího úspěchu svou výstavou v Portlandu (Oregon), o níž jsme referovali v lednovém čísle ZPRÁV SVU. Právě se dovídáme, že Krajská umělecká galerie v Litoměřicích pozvala prof. Zacha, aby tam uspořádal výstavu svých soch a kreseb.

JAN POPPER, absolvent pražské konservatoře, vyučuje v tomto akademickém roce kompozici a dirigentství na odboce kalifornské university v Santa Cruz, kam byl dočasně přeložen z Los Angeles, kde je znám svými úspěšnými koncerty. Prof. Popper již asi 10 let vždy o letních universitních prázdninách zajíždí do Japonska, kde vyučuje v Tokiu japonské studenty v jejich mateřštině, kterou sám plynně ovládá. Manželka prof. Poppera, rodilá Američanka něčeského původu, se naučila od manžela bezvadně české a slovenské texty národních písní, s nimiž již vystoupila na celé řadě koncertů.

PAVEL MACHOTKA, syn profesora Otakara Machotky, byl do nedávna profesorem na Harvardské universitě v Cambridge, kde také vystudoval. Na začátku minulého universitního semestru odešel z Harvardské university na universitu v Denveru, kde pracuje ve výzkumném lékařském ústavě a věnuje se výzkumu rodin schizofrenických dětí. Dr. Machotka právě dokončil rukopis knihy pojednávající o tom, jak přijímají umělecká díla dětí ve Francii a ve Spojených státech. Studoval tuto otázku rok ve Francii a došel k závěru, že reakce francouzských i amerických dětí je totožná.

KARDINÁL DR. JOSEF BERAN
ČESTNÝM ČLEMEM SPOLEČNOSTI PRO VĚDY A UMĚNÍ

“Neničte dědictví presidenta-Osvoboditele a dílo presidenta-Budovatele, sami jste je takto pojmenovali. Jejich dílo je uznáváno celým národem. Oni pracovali a trpěli pro vás a vaše budoucí. Měli jste v ně vždycky důvěru. Nevděčnost je zarmucující, nevděčnost se trestá kletbou”. (Arcibiskup J. Beran v osudných únorových dnech 1948 v Praze).

Biskup Fulton J. Sheen a Kardinál dr. Josef Beran

“Vím, co ode mne čekáte. Víte také, co bych řekl a jak bych to řekl, ale neřeknu to, protože nechci, aby tento starý klášter byl pronásledován a znesvěcen. Nevím, jak často k vám budu mluvit, ale ať se stane cokoli, nevěřte nikdy, že jsem se vzdal.” (Arcibiskup J. Beran 18. června 1949 v Praze na Strahově).

*"Tak se zdá, že i v mé vlasti katolická církev stále trpí pro to, co bylo v minulosti jejím jménem vykonáno proti svobodě svědomí, jako bylo v patnáctém století upálení kněze Jana Husa, nebo v sedmáctém století vnější donucení velké části českého národa, aby zase přijala katolickou víru, podle zásady 'Cuius regio-eius religio', jež byla uplatňována." (Kardinál J. Beran na eku-
menickém koncilu v Římě, 1966).*

"Raduji se z čestného členství vaší Společnosti. Přes devětset vzdělanců, z nichž mnozí zastávají odpovědná učitelská místa na vysokých školách světa, a především zde ve Spojených státech a v Kanadě, naplňuje nás - a to zcela právem-hrdostí . . . Nebylo jistě snadné shromáždit v jedné Společnosti tolik významných osobností. Vždyť vidíme, jak nejen světadily a národy, nýbrž i naše malé skupiny žijí v nesvornosti. Není také náhodné, že právě vy dáváte krásný příklad jednoty. Vědci a umělci, udržujte naši krásnou národní tradici a pokračujte v ní!" (Kardinál J. Beran na recepci SVU v New Yorku, 11. dubna 1966).

V prvních týdnech dubna t.r. bylo v newyorské kanceláři SVU velmi rušno. Denně docházely desítky dopisů členů SVU, kteří odpovídali na jednomyslný návrh předsednictva, aby bylo uděleno čestné členství SVU kardinálu dr. Josefu Beranovi za jeho návštěvy v New Yorku. Jen 3 členové odpověděli záporně, dva se zdrželi hlasování, ostatní hlasující - a bylo jich několik set - odpovídali: ano, výborný návrh, vřele souhlasím a podobně. Několik členů dokonce připsalo: bylo třeba hlasování o tak samozřejmé věci? A nebyly to jen dopisy - kancelář přijímala denně desítky telefonických rozhovorů - objednávky vstupenek na recepci, dotazy členů SVU, žádosti radakcí amerických novin a časopisů o podrobnosti ze života kardinála Berana, dotazy rozhlasových a televizních stanic atd.

A pak nadešel ten očekávaný den - 11. dubna 1966 - Velikonoční pondělí, které zůstane zaznamenáno jako slavné datum v dějinách Společnosti pro vědy a umění. Toho dne přiletěl z Ří-

ma do New Yorku na návštěvu Spojených států a Kanady Josef kardinál Beran, arcibiskup pražský, jemuž komunistická vláda v Československu povolila loni odjezd do Říma, když byl jmenován kardinálem, avšak s tím, že mu nedovolí návrat do vlasti. Tentýž den večer uspořádala Společnost pro vědy a umění recepci na počest kardinála Berana v hotelu Waldorf-Astoria. Již od sedmé hodiny večerní se zaplňoval překrásný recepční Basildon sál členy SVU a vzácnými hosty. Krátce před osmou hodinou uvedl generální tajemník SVU prof. Rudolf Šturm kardinála Berana a jeho suitu do recepčního sálu za dlouhotrvajícího potlesku přítomných. Prof. Šturm - pokud to čas dovolil - představil kardinálu Beranovi čestné hosty a členy SVU. A již se otevřely dveře do sousedního většího Jade sálu, kde bylo vše velmi vkusně připraveno pro banket. Když přítomní zaujali svá místa, u stolů, jako poslední vstupovali do sálu čestní hosté, aby zasedli společně s generálním tajemníkem SVU u čestného stolu v čele sálu. Rev. dr. W. Eugene Houston, černošský duchovní

presbyteriánské církve z New Yorku zahájil banket invokací. Po skončení večere prof. Šturm přečtl telegram došlý od předsedy SVU prof. René Wellka, v němž tento vyjádřil své hluboké politování, že nemůže být přítomen tomuto slavnostnímu shromáždění a žádá, aby i jeho jménem byla tlumočena kardinálu Beranovi naše úcta a obdiv. Dr. Šturm pak představil přítomným čestné hosty, kteří seděli u čestného stolu takto: The Most Rev. Fulton J. Sheen, Auxiliary Bishop of the New York Archdiocese, Roman Catholic Church; Rev. Dr. Eugene Carson Blake, Stated Clerk and General Secretary - Elect of World Council of Churches; The Right Rev. Bishop of Amphipolis, Auxiliary Bishop to Archbishop Iakovos of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America; Dr. R. H. Edwyn Espy, General Secretary, National Council of the Churches of Christ in the U.S.A.; The Right Rev. Bishop Stephen Bayne, Director of Overseas Department of Executive Council, Protestant Episcopal Church in the U.S.A.; The Rev. Dr. Franklin Clark Fry, President, Lutheran Church in America and Chairman of the General and Executive Committees of World Council of Churches; The Very Rev. George J. Bacopulos, Chancellor of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America; The Very Rev. Monsignor Cyril Potoček, Roman Catholic Church; The Rev. Dr. W. Eugene Houston, Rendall Memorial Presbyterian Church; Dr. Paul B. Anderson, Consultant, International Affairs Commission, NCC; The Rev. Josef Větrovec, C.S.S.R., Chaplain of National Alliance of Czech Catholics; The Rev. L. Humphrey Walz, Minister of Public Relations, United Presbyterian synod of New York; Dr. Thomas C. Pollock, Vice President, New York University; Monsignor James E.

Rea, Columbia University; Prof. Walter Dushnyck, Ph. D., Fordham University; The Right Rev. Msgr. John Balkunas, President, Conference of Americans of Central and Eastern European Descent; Prof. Roman Smal-Stocki, President, Shevčenko Society; Ing. Damian S. Wandycz, Secretary General, The Polish Institute of Arts and Sciences in America; Dr. Pamfil Riposanu, Romanian American National Committee; Mrs. Walter Dushnyck, Ukrainian Congress Committee of America; Monsignor Dr. Jaroslav Škarvada, Roman Catholic Church, Vatican; Rev. Jaroslav Polc, Roman Catholic Church, Vatican; His Eminence Josef Cardinal Beran, Archbishop of Prague. Všichni přítomní povstali a dlouho trvajícím potleskem vzdali svou poctu našemu vzácnému hostu kardinálu dr. Beranovi a všem ostatním čestným hostům. Prof. Šturm se pak omluvil, že nemůže pro nedostatek času představit další naše hosty a přátele, kteří přijeli z Washingtonu D.C., z Pennsylvanie, ze Severní Dakoty, z New Jersey, z Connecticut, dále četné funkcionáře SVU ze státu New York, krajanské duchovní různých náboženských církví a další prominentní osobnosti z amerického a krajanského života.

Slavnostní program byl pak zahájen americkou a československou národní hymnou, které zapěla naše členka Eva Liková-Bačová, přední sopranistka newyorské městské opery. Na klavír ji doprovázel Allen Rogers. V hudebním programu večera Eva Liková zapěla "Alleluja" od Wolfganga Amadea Mozarta, Biblickou píseň č. 5 od Antonína Dvořáka a další arie z Dvořákových a Janáčkových oper. Eva Liková i Allen Rogers sklidili za svůj výkon dlouho trvajícím potleskem všech přítomných a kardinál Beran osobně poděkoval paní Evě Likové za její krásný zpěv. Snad

nebude pokládáno za nediskretnost, zmíním-li se, že kardinálovy oči, které po celý večer zářily radostí a spokojeností, byly zaroseny slzami při zpěvu Evy Likové.

Během slavnostního večera přednesli své projevy tito čestní hosté: Rev. dr. Eugene C. Blake, biskup Fulton J. Sheen, Rev. dr. Franklin C. Fry, dr. Edwin Espy, biskup Stephen Bayne a biskup Silas. Všichni řečníci, bez ohledu na to, kterou církev zastupovali ocenili vysoce ekumenické snahy kardinála Berana, jeho neohroženost a statečnost jak vůči německým nacistům, tak vůči komunistům. Bylo skutečně dojmavé slyšet, jak tito nejvyšší představitelé největších církví ve Spojených státech skládali hold a úctu našemu vzácnému hostu, kardinálu Beranovi, dnes exulantu. Maně mnohý z nás si připomněl jiného exulanta, který rovněž dosáhl vysokého ocenění v cizině - Jana Amose Komenského. Překlady projevů zmíněných církevních hodnostářů, jež byly zachyceny na zvukový pás, budou uveřejněny v příštím čísle ZPRÁV SVU. Dodatkem k těmto projevům přečetl prof. Šturm telegram od předsedy Newyorského rabinátu, dr. Edwarda T. Sandrowa, jenž přál kardinálu Beranovi mnoho úspěchů při jeho návštěvě ve Spojených státech a omlouval se, že se nemohl osobně zúčastnit slavnostního večera v důsledku závěrečných po-

božností židovských přesnic. Dr. Šturm bohužel nemohl přečíst další došlé telegramy a blahopřejné přípisys nebo omluvné dopisy pro pokročilou dobu (na př. dopisy prezidentu Newyorských i jiných universit, paní J. Kennedyové, vdovy po prezidentu Spojených států, telegram prof. W. Redische a dalších funkcionářů a členů SVU.

V dalším programu slavnostního večera generální tajemník SVU prof. Rudolf Šturm předal kardinálu dr. Josefu Beranovi diplom čestného členství Společnosti pro vědy a umění, když předtím přečetl anglicky citaci čestného členství (český překlad citace je uveřejněn na jiném místě v tomto čísle ZPRÁV SVU). Všichni přítomní povstali a dlouhotrvajícím potleskem vzdali svou úctu našemu novému čestnému členu. Slavnostní večer pak vyvrcholil projevem kardinála dr. Berana, který v plném znění otiskujeme na jiném místě tohoto čísla ZPRÁV SVU. Projev kardinálův byl opět přijat dlouhotrvajícím potleskem; mnohé oči přítomných se zarosily vzláště při jeho závěrečných slovech.

Nezapomenutelný večer, jehož se zúčastnilo na 160 osob, byl zakončen poženhnáním, které pronesl slovensky a poté anglicky krajanský prelát Monsignor Cyril Potoček.

Dr. Vladimír S. Walzel

Památník banketu SVU. Máme na skladě zbytek nákladu vkusného programu banketu SVU, na němž bylo uděleno čestné členství p. Kardinálu dr. Josefu Beranovi. Program je v jazyce anglickém, částečně též v českém. Má tuhou obálku a je v něm otištěna na celé stránce fotografie Kardinála Berana ve slavnostním kardinálském rouchu. Program zasíláme poštou vyplaceně za \$1.- za kus.

Rezervace ubytování v době III. sjezdu. Sjezdový referent dr. John G. Lexa přikládá do tohoto dvojčísla ZPRÁV SVU dotazník ohledně účasti členů na sjezdu, banketu a případně ubytování v New Residence Hall na kampusu Kolumbijské university. Prosíme všechny čtenáře, aby si dotazník podrobně přečetli a po vyplnění, pokud možno nejdříve vrátili na adresu kanceláře SVU.

PROJEV KARDINÁLA DR. J. BERANA

Kardinál dr. Beran ve svém projevu nejprve poděkoval biskupům ostatních křesťanských církví, kteří jej přišli na shromáždění SVU pozdravit, Zdůraznil, že to byla milost Boží, která ho sílila během věznění v Dachau i v nedávné internaci. O tom, že se tolik dobrých lidí za něho modlilo, se dověděl teprve po propuštění z internace, a dnes jim zato všem vyslovuje hlubokou vděčnost. Pak pokračoval takto:

“Toto setkání bude jistě dlouho ožívat v našich vzpomínkách. Jsem vám vděčen za vaše milá slova a raduji se z čestného členství vaší Společnosti. Mimo to však, a v tom jistě jsou se mnou zajedno i všichni přítomní, vám

Rev. dr. E. C. Blake, Kardinál J. Beran, Rev. Hrubý a prof. R. Šturm
děkuji i za vzácnou příležitost být dnes se všemi vámi pospolu. Přes devět set vzdělanců, z nichž mnozí zastávají odpovědná učitelská místa na vysokých školách světa, a především zde ve Spojených státech a v Kanadě, naplňuje nás - a to zcela právem - hrdostí. Není to na naše dva malé národy počet nepatrný. Odedávna jsme byli národem pedagogů - já sám pocházím z učitelské rodiny - a je krásné, že tak mnozí i v cizině zůstávají věrni tomuto vznešenému povolání. Málo pozemských statků se může klást na roveň vzdělání a nejkrásnější na člověku vzdělaném je, když svými znalostmi obohacuje jiné.

Nebylo jistě snadné shromáždit v jedné Společnosti tolik významných osobností. Vždyť vidíme, jak nejen světadíly a národy, nýbrž i naše malé skupiny žijí v nesvornosti. Není také náhodné, že právě vy dáváte krásný příklad jednoty. Uvědomujete si totiž více než jiní, co lidstvo spojuje: společné úsilí po poznání a vyjádření pravdy, jež je jediná. Zvláště v posledních letech nás ohromuje její nesmírný stále se šířící rozsah. Jeden člověk, byť sebenadanější, není již schopen zvládnout úplně ani jediný z jejích oborů.

At' je však člověk činný kdekoli, přece dochází všude k těmž závěru, že jako člověk nevytvořil přírodu, tak nevytváří ani pravdu. Naše názory, pochybnosti, netečnost, popírání, ba ani síla ji nezmění. My nejsme původci pravdy ve světě, v nás samých, ani ve vznešeném cíli, k němuž jsme určeni, můžeme být nanejvýš jejími objeviteli.

A věda - co jiného je, nežli právě jisté poznání hluboké pravdy věcí, jejich povahy a podstaty? Čeho jiného věda dosahuje, než že vrhá stále více světla na cesty Boží, skryté ve stvořených věcech a lákající od věků svým tajemným kouzlem zvědavého ducha lidského? Výsledků vašich badání, námah a vědomostí se chápe moderní technologie, jež přeměňuje a zdolává hmotu, aby sloužila člověku, aby mu usnadnila život a i tak aby mu dala možnost přemýšlet o pravdách vznešenějších, jež věda sama dává pouze tušit. I agnostiku Darwinovi se až do konce života vracela myšlenka o moudrém Stvořiteli a o tom, že vesmír není dílem náhody.

Avšak ale nejenom věda, i umění hledá a vyjadřuje pravdu, a to především její dobro a krásu, když snáší na zem z duchovního světa poklady, jež odívá slovem, barvou a tvarem. Dodává jim srozumitelnosti a tak je zpřístupňuje lidstvu, neboť to, co smíšeného s prachem a nedokonalostmi denního života, nechává většinu lidí netečných, dokáže to ale zachytit a vyjádřit intuice umělcova. Jeho posvátným posláním je vyvádět lidstvo z úzkého a úzkostného uzavření prostorem a časem, v němž žije ponořeno, a otevírat okno jeho duchu, toužícímu po nekonečnu. Tak umění z věcí tohoto světa zachycuje dokonalost, krásu a harmonii, Tvůrcem do nich vloženou, a aniž by si to někdy plně uvědomilo, povznáší mysl člověka k touze po nekonečné dokonalosti a kráse Boha. Proto stojí umění tak blízko vědě. Oboje žije z pravdy, dobra a krásy.

V tomto společném bodě se s nimi setkává i katolická církev, neboť je přesvědčena, "že jediná lidská myšlenka je cennější, než celý hmotný svět" (Sv. Jan od Kříže, Duchovní myšlenky, 30). A myšlenka jen tehdy není prázdná, vyjadřuje-li pravdu. Proto církev s úctou přijímá pokroky vědecké a umělecké, jež jsou nejkrásnějšími plody lidské kultury, a snaží se spolupracovat ve všem krásném a dobrém, co pozdvihuje ducha a přináší dobro lid-

stvu. Její zájem však se neomezuje jenom na tuto oblast, nýbrž obrací se a povznáší se především k té skutečnosti, kterou nemožno vtěsnat pod sklíčko mikroskopu, nebo zkoumat měřicími přístroji moderní vědy, a jež je předmětem náboženství. Třebaže však věda, umění a náboženství vycházejí z různých předpokladů a různý je jejich přístup ke skutečnosti, přece nemohou si býti cizí, protože se zabývají jen různými stránkami jedné a nedělitelné skutečnosti, jež nese pečeť téhož Stvořitele. Naše setkání zde není jistě náhodné a může být jakýmsi viditelným výrazem této neviditelné duchovní jednoty.

Spojuje nás však pouto ještě užší a osobnější, pouto společné pozemské vlasti. Vysoká pocta, kterou jste mě dnes zahrnuli, nepatří pouze mé osobě, nýbrž také a především oné nejstarší instituci - pražskému arcibiskupství - jež téměř po tisíc let řídilo život českých katolíků a jehož symbol ve mně vidíte.

Pan předseda Společnosti pro vědy a umění napsal krásný essey o dvou tradicích naší kultury. Hovořil v něm o tradici doby gotické a o tradici doby barokní, jimiž náš národ nejvíce přispěl k obecné vzdělanosti. Sotva vás překvapí a jistě mi nezazlíte, když připomenu, že obě tyto tradice byly tradicemi křesťanskými. Nebot' jak by bylo u nás zakotvilo gotické umění, kdyby křesťanská víra nebyla pomáhala vytvářet naši národní minulost. S ní jsme vstoupili do společnosti vzdělaných národů, ona nám přinesla dar písma a první knihy, vědoma si - jak to vyjádřil náš sv. Cyril v prologu k Evangelii - toho že "nahé jsou zajisté všechny národy bez knih." Ona to byla, jež stála u základu našich románských stavebních památek, a opět ona dávala podnět k výstavbě gotických katedrál a chrámů. I naše malířství, sochařství a iluminátorství mělo zpočátku charakter čistě náboženský.

A jaký podíl měli na tom všem představitelé pražského biskupství? V jejich okolí vznikaly první životopisy našich světců, vznikala kronika Kosmova, vznikly katedrální školy a konečně i pražská universita, o níž měl velkou zásluhu Arnošt z Pardubic. Ne nadarmo on a jeho nástupci bývali jejími trvalými kancléři. V 16. století, kdy dlouho uprázdněný pražský stolec byl znovu obsazen, vědy a umění se již ubíraly vlastními cestami, ale přece i nadále a až podnes nacházely v pražských arcibiskupech štědré mecenáše. Jak by bylo krásné, kdyby k nastávajícímu milleniu pražského biskupství, od něhož nás dělí pouze sedm let, i naši zahraniční vědci a umělci zhodnotili přínos šedesáti pražských biskupů a arcibiskupů k rozvoji věd a umění v našich zemích. Jsou mezi nimi postavy slavné a významné, biskupové mecenáši, jako Jan IV z Dražic, arcibiskupové doby karolinské, i arcibiskupové a biskupové vlastenci, kteří podporovali naše národní obrození. Jeden na příklad platil Josefu Jungmanovi písáře při vydávání jeho vzácného Slovníku. A jméno zvěč-

nělého biskupa Podlahy je dodnes známo v odborném světě.

Tak jako v minulosti i dnes a v budoucnosti bude nejen církev nýbrž i celý národ potřebovat vědce a umělce, jejichž úsilí vychází z moudrosti a je si vědomo svého vysokého metafyzického zaměření, bez něhož i veškeré nadání a tvoření vyznějí naprázdno. Každé pravé tvoření musí být zaměřeno k pravému cíli, který mu dává náplň a smysl.

Vědci a umělci! Udržujte naši krásnou národní tradici a pokračujte v ní! Bez hlubokého a živného zakořenění v této tradici se člověk stává třtinou větrem se klátící. A dnešní doba potřebuje silných osobností! Je velmi krásné a vzácné, že vaši členové učí své děti jazyku svých předků, který je branou k poznání tradice té země, z níž přišli!

Vy, kteří žijete zde ve Spojených státech, kde jsem nyní hostem, jste šťastni, že váš nový domov je zemí svobody. Nevyžaduje na vás konformismu ani náboženského, ani filosofického, ani kulturního. Dnes je tato země vedoucí zemí celého světa, a to ne proto, že by byla násilně pohlcovала jednotlivé národní kultury, ale právě naopak, že je dovedla spojit v jeden harmonický souzvuk. Slyšel jsem o projevech velkých Američanů, kteří se vřele přimlouvali za to, aby přistěhovalci nezahazovali kulturní odkaz svých předků. A kdo jiný měl příležitost poznat lépe plnost a hloubku tohoto dědictví než vy? Proto také se od vás více očekává!

Vlast předků je ovšem něco jiného než státní občanství. Každý může být nejvěrnějším občanem země, ve které žije, a přece podle krásných slov Karla Hynka Máchy nemusí zapomínat na tu "zemí krásnou, zemi milovanou, kolébku svou i hrob svůj, matku svou, vlast jedinou i v dědictví mu danou, širou tu zemi, zemi jedinou."

DUBNOVÉ ČÍSLO PROMĚN

čtvrtletníku SVU, přináší kromě rozhovorů, polemik a kritických poznámek nové básně od Aurelie Jeníkové, Věry Stárkové, Olgy Valeské a L. N. Zvěřiny. Václav Hlavatý přispěl esejem o skrytých souvislostech mezi moderní matematikou a fyzikou a politikou, Johannes Urzidil vypravuje Proměnám o svém životě s českými malíři v dvacátých letech v Praze, Pavel Žilivan přemýšlí o Dantovi ve vztahu k naší historické budoucnosti, Vladimír Krajina a James St. Clair-Sobell píší o kulturních zásluhách rodiny Koernerů v Kanadě, Zdeněk Pícha uvažuje o poměru hmoty a mysli, Andrej

Eliška studuje obyvatelstvo a pracovní síly v Československu a Karel Bělský se ptá, zda jsme skutečně národem Masarykovým. V beletristické části Otakar Odložilík provádí čtenáře krajem i dílem Francois Mauriac. Proměny rediguje dr. Ladislav Radimský. Je možno předplatit je na adrese: Czecho-slovak Society of Arts and Sciences in America, Room 914, 381 Park Avenue South, New York, N. Y. 10016, USA. Roční předplatné \$5.-, pro členy SVU \$4.-. Abonentní zjistí, že toto číslo a dvě další vyjdou opět s větším počtem stránek, zač Proměny děkují pochopení a krásnému gestu několika svých přátel.

CITACE

ČESTNÉHO ČLENSTVÍ SVU

(Přednesená gen. tajemníkem prof. Rudolfem Šturmem

na banketu ve Waldorf-Astoria)

Čestné členství je nejvyšší vyznamenání, které Společnost pro vědy a umění může dát vynikající osobnosti, jež se zvláště zasloužila o rozvoj československé nebo obecné světové kultury. Nikdo nesplňuje tento požadavek našich stanov dokonaleji než JEHO EMINENCE JOSEF KARDINÁL BERAN. Udělující mu s hrdostí v mysli a s pohnutím v srdci tuto poctu, uvědomujeme si, že tím poctíváme především také sebe.

Čestné členství udělujeme kardinálu Beranovi jako doktoru teologie, jako vědci, který byl mimořádným a později řádným profesorem staroslavného učení Karlova a rektorem pražského semináře. Udělujeme mu je jako autoru četných spisů a jako muži, který je od roku 1946 pražským arcibiskupem a ozdobou onoho slavného biskupského stolce sv. Vojtěcha, jehož význam v českých a slovanských dějinách nemůže být přeceněn, stolce, který vbrzku oslaví tisíc let svého trvání.

Účelem naší Společnosti je udržovat a rozvíjet svobodnou českou a slovenskou kulturu. Domníváme se, že věda a umění mohou bez svobody jen žít. Za tuto svobodu kultury, která je nemyšlitelná bez politické svobody osvícené demokracie, bojoval kardinál Beran od roku 1938 v předních řadách svého národa proti dvěma totalitním režimům, proti dvěma bezbožeckým ideologiím, kterým svoboda je něco protivného. Za tuto svobodu trpěl v žalářích, v koncentračních táborech, deportacemi a konečně vyhnanstvím. Jeho osobnost se stala symbolem nejen národního utrpení, nýbrž i naší víry v lepší a duchovější budoucnost.

Svým projevem v září minulého roku, učiněným pod klenbami chrámu sv. Petra v Římě, zařadil se do falangy velkých našich bojovníků za svobodu náboženskou a za svobodu svědomí. V této řadě stojí sv. Cyril a Metoděj, Jan Hus, Komenský i Tomáš Masaryk. Kardinál Beran je dnes vskutku důstojným pokračovatelem jejich díla.

Snad nejdůležitějším úkolem Společnosti pro vědy a umění je být svobodným hlasem naší kultury ve světě. Zdá se nám, že jsme nikdy neplnili tuto povinnost s takovým obecným, byť tichým souhlasem miliónů lidí v Československu jako v tomto okamžiku, kdy odevzdáváme diplom čestného členství Josefu Beranovi, synu prostých českých rodičů, spisovateli a pedagogovi, arcibiskupu pražskému a knížeti církve římsko-katolické.

ZÁZNAMY:

Příprava voleb SVU. Předseda SVU prof. René Wellek jmenoval dr. Jaroslava Němce předsedou a dr. Bohuslavu Bradbrookovou a redaktora Klementa Šimončiče členy nominanční komise. Úkolem komise je připravit kandidátní listinu pro valné shromáždění, které se bude konat 2. září t.r. na Kolumbijské universitě v Novém Yorku v rámci III. sjezdu SVU. Prosíme řádné i přispívající členy SVU, aby zasílali k rukám dr. Jaroslava Němce, 2067 Park Road N.W., Washington, D.C. 20010, U.S.A. návrhy a připomínky, jak by měly být jednotlivé funkce obsazeny.

Jmenování dalších činníků SVU. Na návrh předsedy a generálního tajemníka schválilo předsednictvo per rollam jmenování těchto dalších činníků: prof. P. Karel Vrána, oblastní jednatel pro Itálii, ing. Ladislav Krátký - oblastní jednatel pro Kalifornii, dr. Andrew Eliáš - člen komise pro obstarávání zaměstnání (placement bureau), prof. Henry Kučera - redaktor anglického sborníku, "Czechoslovakia 1918-1968", který bude vydán v r. 1968 k 50. výročí Československé republiky a prof. Jiří Nehněvajsa - redaktor Who's Among Czechs and Slovaks Abroad. Dosavadní redaktor zmíněného sborníku, dr. Jaroslav Němec požádal, aby ze zdravotních důvodů byl této funkce zproštěn. Předsednictvo SVU uznalo tento jeho vážný důvod a rozhodlo, aby mu za dosavadní vykonanou redakční práci byl vysloven vřelý dík.

Knihovna SVU se stále rozrůstá díky laskavým dárcům. Prospědnictvím dr. Viléma Brzoráda obdržela knihovna sedm krabic velmi hodnotných knih s československou tematikou z novější doby a větší počet cizojazyčných slovníků. Ředitel Theodore B. Hlubůček z

Chicaga věnoval knihovně SVU již podruhé velkou zásilku knih, o jejichž výběr, zabalení a přepravu do New Yorku se postarali dr. Václav Laška a dr. Zdeněk Hruban. Současně došla zásilka knih od dr. Jana Mičky. Obě jmenované zásilky obsahovaly českou a slovenskou krásnou literaturu, historii krajanského života ve Spojených státech a celou řadu vzácných svazků staršího vydání. Uvedeným dárcům za jejich ušlechtilý dar ze srdce děkujeme.

Ročenka - SVU Directory of Members. Žádáme znovu všechny členy, aby poslední změny adres, povolání, akademických titulů a pod. okamžitě oznámili přímo redaktorce Ročenky pí. Evě Rechciglové (1703 Mark Lane, Rockville, Md., 20852, USA.) Ještě při korektuře sazby bude možno provést případné nutné změny.

Newyorská pracovní skupina SVU uspořádala 18. března t.r. přednášku redaktora PROMĚN dr. Ladislava Radimského na téma "Masaryk a Dostojevský". Přednášející rozebral literární činnost Dostojevského a podrobně se zabýval Masarykovou kritikou díla Dostojevského. Přednáška se konala v kanceláři SVU za pěkné účasti členů a přátel SVU. Vysoce akademická úroveň přednášky dr. Radimského byla po zásluze oceněna všemi přítomnými.

Washingtonská pracovní skupina SVU uspořádala 11. února t.r. přednášku dr. Jozefa Mrázka na téma "Slovensko hospodářsky a politicky v letech 1939-1944". Přednášející podrobně objasnil politické a hospodářské události z údobí samostatného Slovenského Štátu tak, jak je sám viděl a prožil jako aktivní činitel v hospodářském úseku slovenské vlády. Jeho přednáška přinesla další dokumentační materiál k historii Slovenského Štátu. V pátek 11. března pokračovala pak washingtonská pracovní

ODEŠLI NÁM

JAROSLAV F. CHMELÍČEK, redaktor Orgánu Č.S.A. a ředitel publicitní činnosti bratrské pojišťovací jednoty Československé Spolky v Americe (ČSA), zemřel neočekávaně 12. dubna t.r. ve věku 47 let. O red. Chmelíčkově jsme psali vícekrát ve Zprávách SVU, především ve spojitosti s jeho úspěšnými divadelními hrami, které sám napsal, nacvičil a režíroval. Kdo ho znal, musil se obdivovat jeho elánu a houževnatosti, s jakou se věnoval své práci pro naši krajanskou veřejnost. Vedle zmíněné již redaktorské činnosti v ČSA, Chmelíček byl též ředitelem nedělního rozhlasu ČSA a Českého národního hřbitova. V té své horlivosti sloužit na kulturním poli naší krajanské veřejnosti může být red. Chmelíček vzorem mnoha jiným; narodil se ve Vídni a v útlém věku přišel do Spojených států - sám nikdy nepoznal Československo. Tím více dlužno ocenit jeho práci, i když nedostatek jeho přímého styku s naší vlastí byl pro něho určitou nevýhodou, která sem tam se přirozeně musila projevovat. To však nikterak nezmenšuje jeho veliké zásluhy na krajanském poli a ČSA a chicagská krajanská veřejnost vůbec bude dlouho hledati za něho vhodnou náhradu. Redakce ZPRAV SVU vyslovuje tímto Národnímu výkonnému výboru a Sboru ředitelů ČSA svou hlubokou soustrast nad odchodem red. Jaroslava F. Chmelíčka.

REV. ARNOŠT ŽIŽKA, OSB zemřel 30. března t.r. v nemocnici Alexian Brothers v Chicagu. P. Žižka náležel

skupině SVU ve svém přednáškovém cyklu přednáškou Václava Majera, bývalého čs. ministra zásobování, na téma "Únor 1948, Svědectví a poznámky". Obě přednášky byly vyslechnuty přítomnými s velkou pozorností a byly předmětem živé diskuse.

ke starší krajanské generaci a po desítky let stál v popředí kulturních snah českých katolíků ve Spojených státech. Byl znám svou upřímnou snahou sjednotit organizačně krajanskou činnost ve Spojených státech, která po skončení druhé světové války začla do určité míry ochabovat a tříštit se. Rev. Žižka byl redaktorem časopisů Benediktinské tiskárny a teprve měsíc před svou smrtí odešel na odpočinek do benediktinského opatství sv. Prokopa v Lisle, Illinois. O jeho houževnatosti a zánícenosti pro krajanskou práci svědčí i ta okolnost, že ještě týden před svou smrtí letěl do Clevelandu na schůzi výkonného výboru České Katolické Jednoty, jejímž byl po dlouhá léta velkokaplanem.

DR. IVAN BUJNA, bývalý advokát a soudce v Rumunsku, kde se narodil jako syn evangelického faráře, později člen čs. delegace při Spojenecké misi v Budapešti, zemřel 4. března t.r. v Montreálu v Kanadě, kde prožil větší část svého exilu. Dr. Bujna byl velmi činný v kanadském krajanském životě, kde byl starostou sokolské jednoty Masaryk, členem předsednictva Kanadského Sokola a čelným funkcionářem československého národního sdružení v Kanadě. Přispíval rovněž častými články do kanadských Našich Hlasů.

REV. DR. JAN STRAKOŠ zemřel 13. dubna t.r. v nemocnici v Sionu ve Švýcarsku kam přijel před třemi měsíci z Clevelandu na léčení. Byl pohřben z katedrály v Sionu na místní hřbitov uprostřed alpských velikánů nedaleko hrobu básníka Rainera Maria Rilkeho, pražského rodáka. Zemřelý se narodil 1. června 1899 ve Fryčovicích na Moravě. Roku 1932 byl mu udělen doktorát filosofie na Masarykově universitě v Brně. Dr. Strakoš byl pak profesorem náboženství a literatury na Arcibiskupském gymnasiu v Kromě-

říži, odkud odešel později do Místku. Prof. Strakoš byl znám doma jako spisovatel a literární kritik, oblíbený kazatel, vůdce mládeže, nadšený pracovník Orla a přítel Sokolstva. Za nacistické okupace byl vyslýchán gestapem, a v roce 1942 mučen v Kounicových kolejích v Brně. Po skončení druhé světové války se stal spoluredaktorem Lidové Demokracie a Obzorů v Praze. Brzy nato byl jmenován profesorem žurnalistiky na Karlově universitě. Po komunistickém puči byla mu znemožněna jeho činnost literární i učitelská a v r. 1949 byl internován ve františskánském klášteře v Praze. Prof. Strakošovi se podařilo uprchnout r. 1951 na západ. V exilu působil v krajanském životě v Clevelandu a ještě před nedávnem, třebaže již vážně nemocen, uvažoval o tom založit v Clevelandu pracovní skupinu SVU. Smrt mu znemožnila tento úmysl - najde se v Clevelandu někdo jiný, kdo jeho úmysl pro jeho památku uskuteční?

Všem těm, kteří nám v minulých dvou měsících odešli do nenávratna, zachováme trvalou a čestnou památku.

Chicagská pracovní skupina SVU uspořádala 18. března t.r. v zasedací síni Lincoln Federal Savings and Loan Association na Čermákově třídě v Berwynu přednášku čestného člena SVU prof. Karla B. Jiráka. Prof. Jirák přednášel o Maroku a Španělsku a svou přednášku doprovázel promítáním diaaktivů. Poutavá přednáška byla nadšeně vyslechnuta nejen členy SVU, ale též širší krajanskou veřejností, která zvláště v poslední době projevuje o přednášce pořádané chicagskou pracovní skupinou SVU značný zájem.

PLACENÉ OZNÁMENÍ:

Československé Spolky v Americe, lépe známé jako Jednota ČSA, poskytnou tento rok opět řadě svých mladých nadaných členů studijní stipendium, které jim umožní pokračovati ve studiu na koleji či universitě, jež by jim jinak v důsledku značných výloh bylo stíženo, nebo dokonce znemožněno.

Těmto mladým členům naší jednoty se takto umožňuje získati akademické vzdělání, které jim pomůže zajistit jejich budoucnost.

Studijní stipendia Jednoty ČSA jsou ovšem pouze částí výhod, které tato svým členům poskytuje. Jsou však pravdivým dokladem tvrzení, že Jednota ČSA se o své členstvo skutečně stará. Pro ČSA péče o její členy jest somozřejmostí, která jest touto bratrskou a sesterskou podpůrnou jednotou praktikována již po stodvanáct let. Přemýšlejte, zda by nebylo pro vás účelné státi se rovněž členem Jednoty ČSA. Její adresa je: ČSA, 2138 South 61st Court, Cicero, Illinois - 60650.

Czechoslovakia's greatest living composer Rudolf Friml, conducting eighty-five musicians in two melodious compositions - Scenes of my youth (Prague Symphony) and Matterhorn, dedicated to the memory of John F. Kennedy. 12-inch LP Stereo recording, check or money order, FRIML RECORDS, Box 2181, Los Angeles 53, California.

ZPRÁVY SVU, CSASA News, Official organ of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America, Inc., 381 Park Avenue South, Room 914, New York, N. Y. 10016, USA. - Published monthly except July and August. - Editor: V. S. Walzel. - Printed by the Orbis Printing Co., Inc., 246 East 84th Street, New York, N. Y. 10028. - Subscription for non-members: \$3.00 per year.